53. אחמד מוצפר היה סוחר נשק שסיפק כלי נשק לאנשי התנזים ולגדודי חללי אלאקצא. בעדותו (עמי 186-188) סרב להשיב על שאלות, והתכחש לכל מה שאמר בחקירתו. מוצפר הוכרז כעד עוין והודעתו במשטרה הוגשה לפי סעיף 10א. לפקודת הראיות (ת/179), באמצעות החוקר יעקב ברזאני, שהעיד כי ההודעה נמסרה לאחר שמוצפר קיבל אזהרה לגבי זכויותיו, וחתם על ההודעה שנגבתה בערבית, אך נרשמה בעברית (עמי 208).

בהודעתו סיפר מוצפר על פגישה שלו ושל חבריו במשרדו של הנאשם, יומיים לפני הריגתו של ראיד כרמי. הנאשם אמר להם כי הם צריכים להמשיך בפעילות בכפר מגוריהם, ולא ברמאללה, והבטיח לעזור להם. לאחר מותו של כרמי קיבל מוצפר הוראה לבצע פיגוע נקמה; ההוראה הגיעה ממחמוד גיאבר, שעבד במשרדו של הנאשם, ולכן הבין מוצפר שמדובר בהנחיה של הנאשם (ת/179 עמי 6-7). הנאשם הכחיש בחקירתו במשטרה את דבריו של מוצפר (ת/104 עמי 3), ואין ראיה לחיזוק אמרת החוץ של מוצפר, זולת הראיות הרבות שהובאו בדבר קריאתו של הנאשם לנקום בדרך פיגוע את מותו של כרמי.

שריף נאגיי (15)

54. שריף נאגיי (להלן: יישריף"), היה חבר בחוליה של אחיו אבו חמיד, שביצעה פיגועים כנגד אזרחים ישראלים, והוא גם היה שומר ראשו של הנאשם. שריף היה זה שליווה את המתאבד אברהים חסונה, אשר ביצע את הפיגוע ב"סי פוד מרקט" בתל-אביב, הוא פירט בהודעתו את כל מעלליו.

שריף, כמו יתר חבריו, סרב בעדותו להשיב על שאלות, פרט לכך שטען כי הכיר את הנאשם רק מהטלויזיה. הוא הוכרז כעד עוין והודעתו ת/182, אליה צורף כתב ידו המתורגם בערבית ת/182א, הוגשה באמצעות החוקר אבי בן לולו, שהעיד כי ההודעה נמסרה מרצונו החופשי של שריף (עמי 210).

25. בהודעתו ת/182 מספר שריף על פיגועי הירי שביצע לעבר חיילים ומתנחלים במסגרת ארגון התנזים של פתייח. הוא הסביר כי ביצע את הפיגועים על מנת שהאינתיפאדה תימשך דווקא משום שהוא מעונין בשלום, והוסיף: "כך היו אומרים לנו ערפאת ומרואן ברגותי וחוסין אשיך היו אומרים בטלויזיה הפלשתינאית ובאלג/זירה... הם היו אומרים שאם האינתיפאדה תימשך אז אנחנו נקבל יותר שטחים ויותר דברים מישראל" (עמי 4). הנאשם הכחיש בחקירתו במשטרה אמירת דברים אלו (ת/103 עמי 5).

לאחר שהחוליה של שריף התפרקה בשל מותו של מוחמד עומסי, החל שריף לשמש כשומר ראשו של הנאשם במשך כחצי שנה עד למעצרו. הוא אמר בחקירתו על הנאשם: "הייתי שומע אותו אומר לאנשים שלו שימשיכו בפיגועים והיה אומר זאת בטלויזיה הישראלית והערבית באופן חופשי" (עמי 5). בחלקה השני של הודעתו סיפר שריף על חלקו בפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל-אביב, ועל מעורבותו של אחמד ברגותי בפיגוע (עמי 5-11). הנאשם הכחיש בחקירתו כי היה לו קשר כלשהו עם שריף, אם כי הכיר אותו (זכ"ד ת/34 סי 4, שהוגש ואושר על ידי החוקר "איתי" בעמי 55). ואולם הדברים שאמר שריף נתמכים בראיות רבות שהובאו על כך שהנאשם היה קורא באמצעי התקשורת לבצע פיגועים כנגד ישראל, וכך אך הורה לאנשיו לעשות.

(16) אמיד אבו רדאחה

56. אמיד אבו רדאחה (להלן: "אבו רדאחה") היה פעיל נוסף בתנזים שביצע פיגועי ירי לעבר חיילים ומתנחלים, כפי שסיפר בחקירתו. בעדותו טען שלא היה לו שום קשר עם הנאשם ועם אחמד ברגותי, וכי לא קיבל נשק מהנאשם אלא מהרשות הפלשתינאית.

הוא טען שהחוקרים כתבו בהודעתו דברים שלא אמר, והכחיש את הדברים המופיעים בהודעתו (עמי 194-194). הודעתו של אבו רדאחה (ת-183) הוגשה באמצעות החוקר מאיר כהן, אשר העיד כי החודעה נמסרה מרצונו החופשי של אבו רדאחה, נגבתה בערבית אך נרשמה בעברית (שלא על פי המקובל והנדרש), והנחקר חתם עליה (עמי 200).

אבו רדאחה סיפר בהודעתו כי את הנשק והתחמושת לביצוע פיגועים קיבל מהנאשם ומאחמד ברגותי, שאף נתנו לאנשי החוליה כסף להוצאות שוטפות (עמי 2, 6). הנאשם הכחיש בחקירתו במשטרה את דבריו של אבו רדאחה (ת-201 עמי 3). ואולם הובאו ראיות רבות על כך שהנאשם עסק באספקת כספים ונשק לאנשי השטח של התנזים לצורך ביצוע פיגועים כנגד ישראל.

(LI) NALL VINEL

82. אשרף גיאבר (לחלן: "ג'אבר") היה אף הוא פעיל שטח בתנזים, שביצע פיגועים כנגד מטרות ישראליות יחד עם אחרים, וביניהם אבו רדאחה. גיאבר סרב להשיב על שאלות בעדותו (עמי -195 197), ולפיכך הוגשה הודעתו בצרוף שרטוט שערך (ת-184 א-ב) באמצעות החוקר משה לוי, אשר העיד כי ההודעה נמסרה מרצונו הטוב של הנחקר, נגבתה בערבית ותורגמה לעברית (עמי 212).

פ5. בחודעתו ת√48 א סיפר גיאבר על חפיגועים שביצע, וציין כי פנה עם חבריו למשרדו של הנאשם בבקשה לקבל תחמושת וכספים לחברי החוליה; הנאשם הבטיח כי הוא ישלם עבור התחמושת, ואכן עשה כן באמצעות אחמד ברגותי, שהכדורים נמסרו לו תמורת סך של 5000 ₪. גיאבר הסביר כי מסר את הכדורים לנאשם, משום שהוא ראש התנזים והוא מחלק את הכדורים לפעילי התנזים (עמי 4-5).

הנאשם הודה בחקירתו כי גיאבר ביקש ממנו סיוע כספי ונשק, אך אמר שאיננו זוכר מה בדיוק נתן לו (זכייד ת-48 סי 3-2, שהוגש ואושר על ידי החוקר יירוברטיי בעמי 6.5).

ד. דברי הנאשם בחקירתו וראיות נוספות בדבר תפקידו ומעורבותו בפיגועים נגד

MLNG

(I) אטריותו הבולת של הנאשם לפעילות חוליות הטרור ומידת שליטתו בהן

הנאשם, כאמור לעיל, לא הכחיש בחקירתו בשביים כי היה מפקדם ומנהיגם של פעילי השטח של הפתייח בגדה, היה מפקד הפתייח והתנזים בגדה, הקים את גדודי חללי אלאקצא והיה אחראי על פעילותם. הוא גם אישר כי היה אחראי על אספקת כספים ואמלייח לחוליות השטח, וכן היה אחראי על פעילותם. הוא גם אישר כי היה אחראי על אספקת כספים ואמלייח לחוליות השטח, וכן היה אחראי על פעילותן הצבאית (ראה סעיף 17 לעיל). הנאשם הסביר בחקירתו כי מצא עצמו מעורב יותר ויותר בקשר עם "החוליות הצבאיות", אשר היו פונות אליו בבקשות סיוע שנות, שכן אנשים כמו ראיד כרמי ונאצר עויס ראו בו את מפקדם. הוא גם אמר כי הקשר שלו עם אנשי החוליות בוצע באמצעות עוזרו ונהגו האישי אחמד ברגותי. הנאשם עשה אבחנה בין פיגועים בתוך ישראל, שעליחם סרב לקחת אחריות, לבין פיגועים שביצע הפתייח בגדה המערבית, עליהם הוא לוקח בחקירתו אחריות מלאה (זכייד ת-22 סי 20, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ממיתי" הנאשם הדגיש כי הוא אחראי לפעילות של הפתייח בגדה, אך איננו בקיא בפרטים, כגון סוג הנשק אופן רכישתו, תכוון הפיגועים וביצועם (זכייד ת-21 סי 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמיתי" בעמי ל8).

בחלק מחקירותיו טען הנאשם כי הוא איננו אחראי באופן ישיר מבחינה פיקודית לפעילותן של חוליות השטח (זכייד ת-42 סי 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייואדייי בעמי 96). ואולם בשלבים

P 7: 000395

אחרים של חקירתו הודה הנאשם כי הוא אחראי לפעילותן של החוליות שפעלו עם אחמד ברגותי ואבו סטחה, משום שאלה היו קרובים אליו והוא מימן את פעילותם; ביתר פירוט הוא ציין כי הוא רואה עצמו אחראי לשלושה פיגועים, בגבעת זאב, בגבעה הצרפתית, ובגשר עטרה (המבוא לזכייד ת/ 38 שהוגש ואושר על ידי החוקר ייסמיתיי בעמי 85). הנאשם לא ראה עצמו אחראי, בדבריו אלה, לפיגועים שביצעו החוליות של עויס, מנצור שרם ואחרים שציין, ולא ראה עצמו כמפקדם. הנאשם אמר על יחסיו עם עויס: "אני יש לי שליטת כבוד על נאצר, לא שליטה בפועל" (תמליל שיחה ת/ 98 א עמי 17). הנאשם הסביר בחקירתו, בהתייחסו לחוליות השטח שביצעו פיגועים כנגד ישראל (תמליל שיחה ת/ 98 א עמי 4):

״החוליות האלה מצאה לעצמה יותר מכתובת אחת. מה זאת אומרת כתובת. כתובת שהיא פונה אליו ומבקשת מימון. לתאם איתו את העבודה שלה, אני אחד מהכתובות האלה, אני כתובת מכמה כתובות. ראשי מנגנוני הביטחון הם גם כתובות״.

מכאן נובע כי לדברי הנאשם לפחות חלק מהחוליות תיאמו עמו את הפיגועים, וראו בו כתובת למימונם, כפי שאכן עולה מראיות רבות שהובאו בפנינו. הנאשם אמר בעניין זה כי הקשר שלו עם למימונם, כפי שאכן עולה מראיות רבות שהובאו בפנינו. הנאשם אמר בעניין זה כי הקשר שלחוליות לא היה ישיר, משום שהוא לא רצה להיכנס לתחום הצבאי, ולא רצה לעסוק "בהרס" (תמליל שיחה ת-98% עמי 6). אכן, בעיקרו של דבר, הקשר של הנאשם עם חוליות הפיגוע התקיים באמצעות אנשי קשר שהיו מקורבים אל הנאשם, ובעיקר אחמד ברגותי. כפי שאמר הנאשם על אחמד ברגותי: "הוא יוצר קשר עם החוליות האלה. באופן ישיר איתם ישירות. יעני בלעדיו לא היתה לי התקשרות ישירה עם שום חוליה" (תמליל שיחה ת-98% אמי 8).

הנאשם טען אמנם כי חוליות השטח היו מבצעות פיגועים גם אלמלא תמיכתו בהן, וגם אלמלא הכיוע הכספי והארגוני שהעניק להן (זכייד ת/63 סי 18-20 שהוגש ואושר על ידי החוקר "נאורי" בעמי 82). טענה זו איננה מפחיתה במאומה מאחריותו של הנאשם לפיגועים שביצעו חוליות אלו.

61. בתחילת חקירתו בשבייכ הכחיש הנאשם כי היה אחראי למתן כספים ונשק לשם ביצוע פיגועים (זכייד ת/10 סי 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר ייגבייי בעמי 93, זכייד ת/10 סי 1, שהוגש פיגועים (זכייד ת/10 סי 4 שהוגש ואושר על ידי החוקר יידנייי בעמי 90). ואולם בהמשך חקירתו הודה הנאשם (זכייד ת/29 סי 1ג-ד שהוגש ואושר על ידי החוקר ייסמיתיי בעמי 85):

"במסגרת תפקידי כמזכיר הפת"ח אני אחראי לכל הנעשה כגון אספקת כספים לחוליות, רכישות נשק וביצוע פיגועים. יש חוליות רבות בשטח, חלקן מאורגנות תחת פיקודי באמצעות מס' אנשים כגון אחמד ברגותי, נאצר עויס, ויש בשטח גם חוליות לא מאורגנות מטעם הפת"ח שאליהן ועימן אין לי קשר".

הנאשם לא התכחש ליכולת ההשפעה שלו על חוליות הטרור שלהן סייע בכסף ובמתן נשק, ואמר בהתייחסו לחוליה שכזו (תמליל בחקירתו ת/98ד עמי 32): "אם אתה קנית לה נשק, אם אתה נותן לה את הנשק, אם אתה מממן אותה ואתה מתכנן בשבילה. על זו אתה יכול להשפיע". ואולם הנאשם הוסיף: "משפיע, אתה לא יכול לשלוט" (שם, עמי 37).

62. הנאשם סיפר בחקירתו כי כאשר קיבל החלטה אסטרטגית לבצע פיגועים כנגד ישראל על מנת להתנגד לכיבוש, הוא הקים חוליה, וסיפק לה באופן לא ישיר כספים ואמל״ח לצורך ביצוע מנת להתנגד לכיבוש, הוא הקים חוליה, וסיפק לה באופן לא ישיר כספים ואמל״ח לצורך ביצוע פיגועים. הוא ציין כי את הפיגועים הובילו בעיקר אבו חמיד, אחמד ברגותי ועויס (זכ״ד ת-35 סי 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר ״דני״ בעמ׳ 90). מבחינתו, מי שהיה מטפל בפעילות הצבאית באזור רמאללה היו אחמד ברגותי ואבו חמיד, שהפעילו כמה חוליות (זכ״ד ת-27 סי 2, שהוגש ואושר על ידי החוקר ״סמית״ בעמ׳ 85).

P 7: 000397

כי העביר לו כספים בלא שידע לאיזו מטרה נועדו (זכ"ד לעומת זאת, הכחיש הנאשם כל קשר עם ראיד כרמי (ת140 עמי 8), ובתחילת חקירתו בשבייכ שעך אותם (זכייד ת/17 סי 8, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייאמיליי בעמי 45). בחקירתו במשטרה, ייפעילות כנגד הכיבושיי, וסייע לו מבחינה כספית, כאשר בקשות הסיוע הועברו לערפאת שאישר שונים (תמליל ת1987 עמי 24-12). כמו כן, הודה הנאשם כי היה מעודד את ראיד כרמי לבצע

הנאשם הודה כי תמך באחמד ברגותי וסייע לו בכספים, וכי ידע שהוא אחראי לביצוע פיגועים

מן המסמכים שנתפסו על ידי צה"ל במבצע "חומת מגן" במשרדי הארגונים, כולל משרדו של קשריו של הנאשם עם פעילי הטרור של הפתייח, והסיוע השוטף שהגיש להם, עולים בבירור £9.

הנאשם (קלסר ת/כ).

ת/18 סי כ, שהוגש ואושר על ידי החוקר יינדביי בעמי 18.

התביעה הגישה חוות דעת של מומחה מזייפ המוכיחה כי הנאשם חתום על חלק מהמסמכים, ולגבי

ייכל הארכיון המשרד, כאןיי (ת/271ג עמי 20-10). במשרדו, והשניים היו מוטרדים מאוד מכך שתפסו את ייכל הארכיוןיי של הנאשם; הנאשם אמר אמר בשיחתו עם אחמד ברגותי, שהוקלטה בלא ידיעתם של שניים, כי מדובר במסמכים שנתפסו 84), אשר זיהה בעדותו את המסמכים שצורפו לזכדייים מחקירתו של הנאשם (עמי 50-84). הנאשם סימונם ומיונם (בעמי 48-44). המסמכים שנתפסו הועברו לחוקר השבייכ ייעוגףיי (ראה עדותו בעמי במשרדו. רסיין לי, סגן מפקד היחידה הגוסקת באיסוף מסמכי שלל, הגיד גל תפיסת המסמכים, חלקם האחר ניתן להסיק מסקנות מתחייבות מעצם העובדה שהם נשלחו אל הנאשם, או נמצאו

ידו מופיע עליו (ת/160 -801). בחקירתו כי הם נכתבו על ידו. בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם לגבי כל מסמך שהוצג לו כי כתב שקיימת אפשרות סבירה שנכתבו על ידו; אלה שסביר מאוד שנכתבו על ידו; ואלה שהנאשם זיהה עילק את המסמכים לארבעה קטגוריות: אלה שנכתבו על ידי הנאשם ללא ספק של ממש; אלה לא ות/לאא, שהוגשו ואושרו על ידי חוקרי השבייב ייואדייי בעמי 60 וייאופיריי בעמי 78). חוקר מזייפ חמסמכים בת/5 חם 12, 96-49 ו- 35, והנאשם מתייחס אליחם בזכדייים ת/82, ת/82ב, ת/74, ת/ שלושה כתבי יד של הנאשם, שלגביהם הוא אישר בחקירתו כי הם נכתבו בכתב ידו (שלושת חוות דעת מזייפ לגבי כתב ידו של הנאשם (ת/5), ניתנה על ידי יאיר בן שמש, והיא התבססה על

אלאקצא באזור גינין. בדוייח מופיעים מספר החברים והמבוקשים בקרב גדודי חללי אלאקצא, מסמך ת/כ (כ-ב) הוא דוייח שנשלח לנאשם ביום 20.2.8, וסוקר את פעילות גדודי חללי

אזרחית. בנוסף כולל המכתב בקשה לסייע לגדודים מבחינה כספית. ופגיעתם של מתנחלים, ופיגוע בתוך שטח ישראל (אום אלפאחם), שבו נהרג קצין ישראלי ונפצעה בין הפעולות שביצעו הגדודים לפי מסמך זה מנויים פיגועי ירי בכבישי יהודה ושומרון, הריגתם חלוקתם של הגדודים, פירוש פעילותם ותוצאות הפיגועים שביצעו.

(7)שאוובועו עאישית של הנאשם בפיגואי הטרור שביצאו חוליות שתחת פיקודו

מסתבר מדברי הנאשם, הוא אף הורה על ביצוע פיגועים באופן ספציפי, או נתן את אישורו "הצבאית", שהיא שפה נקיה לביצוע פיגועי רצח כנגד אזרחים ישראליים. במקרים מסוימים, כך החוקר ייגבייי בעמי 93). ואולם, בהמשך חקירתו בשבייכ הודה הנאשם במעורבות עמוקה בפעילות צ ותיפ סי 2 שחוגשו ואושרו עייי החוקר יירוברטיי בעמי 62, זכייד תי41 סי 4 שחוגש ואושר על ידי ובביצוע, תכנון, מימון או הנחיה של פיגועים נגד כוחות הביטחון או כנגד ישראלים (זכיידים ת/6 סי **co.** מייד עם מעצרו טען הנאשם כי הוא ייאיש פוליטייי, אשר אינו מעורב בפעילות צבאית

המוקדם לביצועם.

הנאשם טען בחקירתו כי הוא עצמו מעולם לא תכנן פיגוע לפרטי פרטיו, וכי החוליות היו מערבות את אחמד ברגותי, ולא אותו, בביצוע הפיגועים שלא תמיד היו על דעתו (זכ״ד

ת/72 סי 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמי 90). כך למשל הדגיש הנאשם כי הוא דחה את כל ניסיונותיו של אחמד ברגותי להביא אליו אנשים שיבצעו פיגועי התאבדות (זכ"ד ת/53 סי -11 13, שהוגש ואושר על ידי החוקר "מופז" בעמי 58). עם זאת, הנאשם הודה כי הוא "נושא באחריות קולקטיבית על הפעילות של אנשי הפת"ח הצבאיים" (זכ"ד ת/21 סי 14, שהוגש ואושר על ידי החוקר "רוברט" בעמי 63). הנאשם אמר בחקירתו: "אני לא הוצאתי פקודות לשום חוליה שוואלה באנו ואמרנו וואלה אנו רוצים את הפיגוע פלוני במקום מסויים כזה, את זה אנחנו משאירים בשבילה ובשביל האווירה שלה, ולרצון האישי שלה..." (תמליל שיחה ת/98א עמי 9).

לדברי הנאשם, לאחר הריגתו של ראיד כרמי בחודש ינואר 2001, עברו הפיגועים לתוך שטח ישראל. הוא ניסה להפעיל את השפעתו על החוליות שסרו למרותו על מנת למתן את הפיגועים בתוך ישראל, אך לא תמיד הצליח בכך (זכייד ת/70 סי 71ז, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייסטיביי בעמי בעמילו. כך למשל אירע בעניינו של מנצור שרם, שהיה אחראי לפיגוע ההתאבדות בחדרה כנקמה על הריגתו של כרמי.

הנאשם שוחח על כך לאחר הפיגוע עם עויס ומנצור ודיווח על כך לערפאת (זכייד ת-45 סי 6-11, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייואדייי בעמי 96). יצויין כי מנצור שרם היה מחליפו של ראיד כרמי, ומינוי זה אושר על ידי הנאשם (ראה דברי אחמד ברגותי בהודעתו ת-1651יג עמי 5).

הנאשם אמר בחקירתו כי בדרך כלל היה שומע על הפיגועים לאחר ביצועם מעויס או מאחמד ברגותי, וכי לא היה יורד לפרטים כיצד בוצע הפיגוע ועל ידי איזו חוליה; הוא פירט בחקירתו את הפיגועים שלגביהם קיבל דיווח לאחר ביצועם (זכ"ד ת/70 סי 9, 12, 17, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סטיב" בעמי 53, וזכ"ד ת/30 סי 8 שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמי 99). הנאשם הדגיש אמנם לכל אורך חקירתו כי פרט למקרה אחד הוא לא היה מעורב בעצמו בנטילת האחריות הפומבית על הפיגועים שביצעו גדודי חללי אלאקצא. מי שהיה מוציא את גילוי הדעת לאחר הפיגוע היה עויס בתיאום עם אחמד ברגותי. ואולם לא זו בלבד שאחמד ברגותי פעל כזרועו הארוכה של הנאשם, אלא שהנאשם עצמו הוסיף על הדברים דלעיל ואמר: "אני נותן כיסוי לעניין הזה. פוליטי תקשורתי... אני מדבר על העניין הזה... אני קורא למאבק, אני מעריך את הפיגועים האלה במאבק וכו'..." (תמליל שיחה ת/98יא עמי 40-46). במילים אחרות: הנאשם היה נוטל אחריות על הפיגועים באמצעי התקשורת, בצורה עקיפה וכוללנית מבלי להתייחס לפיגוע ספציפי, ואילו פקודיו היו נוטלים את האחריות הספציפית לכל פיגוע ופיגוע.

מה שברור מדברי הנאשם הוא שמפקדי חוליות הטרור ראו בו את מנהיגם, וכי הוא תמך בהם וסייע להם באספקת אמל״ח לאורך כל פעילותם, ביודעו שהם מבצעים פיגועי רצח כנגד מטרות צבאיות ומטרות אזרחיות בשטחי יהודה ושומרון ובתוך ישראל, כולל פיגועי התאבדות - שלטענת הנאשם היו למורת רוחו. העובדה שפעילי הטרור חבו חובת דיווח לנאשם, מוכיחה שהם הבינו כי הם כפופים לנאשם וכי הם סרו למרותו. כאשר המשיך הנאשם לתמוך בפעילים אלו ולסייע להם לאחר שדיווחו לו על פיגועים - גם כשהיו אלה פיגועי התאבדות בתוך ישראל - הביע הנאשם בכך את תמיכתו בהמשך פעילותם, כולל פעילות שהוא כביכול לא תמך בה.

הנאשם עצמו סיפר בחקירתו כי יאסר ערפאת נזף בו על הפיגועים שבוצעו בתוך ישראל (זכייד ת141 סי 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר יירוברטיי בעמי 58); מכאן נובע שגם ערפאת ראה בנאשם אחראי לכל הפיגועים שבוצעו על ידי חוליות התנזים וגדודי חללי אלאקצא שתחת פיקודו של הנאשם.

הנאשם נתן אישור, ולו בדיעבד, לפיגועים שביצעו החוליות שסרו למרותו: בחלקם תמך במפורש, ובחלקם האחר תמך בהתנהגות או בהסכמה שבשתיקה. הוא הפעיל את החוליות שתחת פיקודו בצורה עקיפה, באמצעות הכפופים והמקורבים לו, כגון אחמד ברגותי, אבו חמיד, אבו סטחה ועויס, תוך שמירה על ריחוק מן המפגעים עצמם, והימנעות מכוונת מלערב עצמו באופן אישי בתכנון הפיגועים וביצועם. גם נטילת האחריות על הפיגועים נעשתה על ידי הנאשם בצורה "נקיה" ועקיפה - לא באמצעות גילוי דעת של גדודי חללי אלאקצא, אלא בצורה פוליטית, כביכול, ומרומזת בתקשורת.

66. מן האמור לעיל עולה כי הנאשם הודה בחקירתו בדברים אשר עולים בבירור גם מעדותיהם של פעילי הטרור, דהיינו, כי מבחינה פיקודית הוא היה אחראי על פעילות התנזים מעדותיהם של פעילי הטרור, דהיינו, כי מבחינה פיקודית הוא היה אחראי על פעילי הטרור במתן וגדודי חללי אלאקצא בגדה המערבית, שראו בנאשם את מנהיגם; סייע לפעילי הטרור, באמצעות כספים ואמל"ח לצורך ביצוע הפיגועים; הנהיג באופן אישי חלק מחוליות הטרור, באמצעות מקורביו; עודד את חוליות הטרור לבצע פיגועים כנגד ישראל; קיבל דיווחים מן החוליות לאחר ביצוע הפיגועים - וכל זאת ביודעו כי חוליות אלו מבצעות פיגועי רצח והתאבדות גם בתוך ישראל, וגם כנגד אזרחים.

זאת ועוד: הנאשם אף הודה בחקירתו במעורבות **אישית** הנוגעת לפיגועי רצח ספציפיים של החוליות שבהנהגתו, כדלקמן:

(אא) הפיגוע בתחנת הדלק בגבעת זאב

לאחר הריגתו של ראיד כרמי ביום 14.1.02, קרא הנאשם בטלויזיה של אבו דאבי לגדודי חללי אלאקצא לבצע פיגועי נקמה כנגד ישראל (ת/3 מיום 14.1.02). ואולם הנאשם לא הסתפק בקריאה פומבית זו. הוא הורה לאחמד ברגותי להוציא לפועל פיגוע נקמה על מותו של כרמי. ואכן, ביום 15.1.02 בערב נתן אחמד ברגותי נשק לאבו סטחה על מנת לבצע את הפיגוע כאמור. בערב יום זה ירו חברי החוליה של אבו סטחה לעבר מכוניתה של יואלה חן זייל ליד גבעת זאב, רצחו אותה ופצעו את הנוסעת שהיתה עמה (על פיגוע זה ראה פרק ה(7) להלן).

הנאשם הודה בחקירתו כי לאחר מותו של כרמי הוא אמר לאחמד ברגותי כי הוא מעונין בפיגוע נקם, ואחמד וחבריו ביצעו את הפיגוע בגבעת זאב, ודיווחו לו לאחר מכן כי היתה הרוגה אחת בפיגוע (תמליל ת/98יא, עמי 44-45). הוא אף הודה כי פיגוע זה בוצע על פי הוראתו, ונטל אחריות לביצועו (זכייד ת/23 סי 8-10, שהוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמי 85; זכייד ת/26 סי 3-6, שהוגש והמבוא לזכייד ת/28 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "סמית" בעמי 85; זכייד ת/26 סי 3-6, שהוגש ואושר על ידי החוקר "ינדב" בעמי 79). הנאשם אמר: "אני דיברתי בסוכת האבלים, שצריך לנקום ולהשיב על המעשה הזה...", אם כי לטענתו לא היה מדובר ב"פקודה" שהוא נתן לאחמד ברגותי. באחד מחקירותיו הודה הנאשם: "אמרנו לאחמד שיעני יבצע פיגוע" (תמליל שיחה ת/98) עמי 19, וכן עמי 20-45).

הנאשם הסביר כי חיסולו של כרמי הביא לאובדן השליטה בפתייח, ולכן ייקרא לתשובה על חיסול של ראיד כרמי בכל אמצעי התקשורת... ובאמת החלו התגובות. ובפעם הראשונה פת"ח חוצה את של ראיד כרמי בכל אמצעי בתוך ישראל" (תמלילי חקירה ת/98י עמי 30-31, ו- ת/98יא עמי -9

החוקר "מופז" בעמי 26).

P 7: 000400

כנגד אנשי הפתייח; לכל הפלגים להפסיק את הפיגועים על סמך התחייבות של ראש השבייב שלא לבצע פעולות חיסול כרמי נבעה מכך שהוא חש אחריות למותו של כרמי בעיצומה של הפסקת אש, שבה קרא הנאשם 10, 1-21, 54-44). הוא ציין בחקירתו כי ההוראה שנתן לבצע פיגוע נקמה בעקבות הריגתו של

אחמד ברגותי (ראה סניף 30 לניל), וכן הדברים שאמרו אבו סטחה (הודגה ה־50 1ב נמי ל) ומוצפר תמליל שיחה ת/99יאי עמי 11-11). הודאה זו של הנאשם תואמת את הדברים שאמר בחקירתו (זכייד ה/2 סי 12, שהוגש ואושר על ידי החוקר יימופזיי בעמי 58, המליל שיחה ה/99 עמי 21-92, היתה זו הפעם היחידה בה הימרה את פיו של ערפאת, אשר דרש באותה עת שלא לבצע פיגועים

(てて) רצח הנזיר היווני במעלה אדומים

(DKIP EC CKIC).

אדומים בו נרצח נזיר יווני, מתוך מחשבה כי מדובר ביהודי (ראה דברי רדאידה בסעיפים 14-24 שיכוון אותו לביצוע פיגועים מחסוג שחוליות הפתייח מבצעות; בעקבות כך בוצע הפיגוע במעלה הנאשם אישר כי כאשר הציע לו רדאידה לבצע פיגוע התאבדות, הוא הפנה אותו אל מוהנד על מנת

לחלן, ופרק ה(3) להלן הדן בפיגוע זה).

(KK) עסיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל-אביב

החוקר ייואדייי בעמי 96; זכייד ה/22 שהוגש ואושר על ידי החוקר ייסמיתיי בעמי 85). צל סי ב, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר "מופז" בעמי 56; זכ"ד תי00 סי 1, שהוגש ואושר על ידי ביהודה ושומרון, בהתנחלות או במחסום צבאי, ולא בתוך ישראל (זכיידים ת/44 סעיפים 7-3 ו- ת/ הנאשם הדגיש כי הוא לא ליווה את ביצוע הפיגוע, ואף הנחה את אחמד ברגותי שהפיגוע יבוצע בשבוע **לפני** ביצועו; אחמד הודיע לנאשם כי אברהים חסונה - המפגע - מוכן לביצוע הפיגוע. ידע מפי מקורבו אחמד ברגותי, שהיה אחד ממתכנני הפיגוע, על הכוונה לבצע את הפיגוע, וזאת סי 13-21, שהוגש ואושר על ידי החוקר יימופזיי בעמי 56). ואולם, בהמשך חקירתו הודה הנאשם כי אין לו קשר לפיגוע זה, שעויס עומד מאחוריו, וכי ערפאת כעס מאוד על ביצוע פיגוע זה (זכייד ה/25 שלושה אנשים (על פיגוע זה ראה פרק ה(12) להלך). אמנם בתחילת חקירתו בשבייכ טעך הנאשם כי הנאשם קשר עצמו בחקירתו בצורה ברורה לפיגוע במסעדת "סי פוד מרקט" בתל-אביב, שבו נרצחו

(פיגוע מסי 18 בנספח לכתב האישום) (זכייד ת/22 חנייל וזכייד ת/22 סי 3, שחוגש ואושר על ידי חנייל, אם כי חודה שנתן אישור לפרסם כרוז חנוטל אחריות על פיגוע אחר שהתבצע בגשר עטרה חנאשם, לעומת זאת, אמר בחקירתו כי לא היה מעורב בניסוח הכרוז שקיבל אחריות על הפיגוע וכי הנאשם היה מעורב בניסוח הכרוז הנוטל אחריות לאחר ביצוע הפיגוע (ראה סי 29 לעיל). בחקירתו כי דיווח לנאשם לא רק זמן מה לפני הפיגוע, אלא גם ממש בשעה שבה יצא המפגע לדרך, דבריו אלו של הנאשם תואמים את גרסתו בחקירה של אחמד ברגותי, פרט לכך שהאחרון אמר

סיבומו של דבר: הנאשם הודה, כפי שאף עולה מדברי אחמד ברגותי, כי הוא אישר מראש את

ביצוע הפיגוע הנייל, אם כי ההוראה היתה להרוג אנשים אחרים במקום אחר.

(TT) ניביון לפיגוע ליד קניון מלחה בירושלים

הכבושים ולא בתוך ישראל (על פיגוע זה ראה פרק ה(20) להלן). למחרת דווח לו כי פיגוע התאבדות בירושלים. הנאשם אמר כי נתן הנחיה באמצעות אחמד ברגותי שהפיגוע יבוצע בשטחים חברון. באחד הימים דיווח לו אחמד ברגותי כי אחד מפעילים אלה (גייהאד גייעארה) מתכנן פיגוע חנאשם סיפר בחקירתו כי חעניק סיוע, באמצעות אחמד ברגותי, לפעילים שביצעו פיגועים באזור

ההתאבדות ליד קניון מלחה בירושלים נכשל (זכ״ד ת/36, שהוגש ואושר על ידי החוקר ״סמית״ בעמי 85). גם כאן אישר הנאשם לבצע פיגוע כנגד ישראל, אם כי במקום אחר.

(3) אספקת כספים ואמל"ח לשם ביצוע פיגועי טרור

בתחילת חקירתו בשבייכ טען הנאשם כי איננו עוסק בטרור, וכי מעולם לא מסר לאף אדם נשק ולא ירה בנשק (זכייד ת/10 סי 1, שהוגש ואושר על ידי החוקר יידנייי בעמי 90). ואולם בהמשך חקירתו הודה הנאשם כי היה אחראי על מתן כספים ואמצעי לחימה לחוליות השטח של התנזים וגדודי חללי אלאקצא, וכי ידע כי אלה משמשים לביצוע פיגועים כנגד ישראל.

כפי שאמר הנאשם: "במסגרת תפקידי כמזכיר הפת"ח אני אחראי לכל הנעשה כגון אספקת כספים לחוליות, רכישות נשק וביצוע פיגועים" (ראה הציטוט מזכ"ד ת-29 בסי 61 לעיל, וכן ראה זכייד ת/59 ס/ 7, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייואדייי בעמי 96).

הנאשם הסביר כי היה מעביר את בקשות הפעילים לרכישת אמלייח ליאסר ערפאת תחת הכותרת ייסיוע אישייי, או ייסיוע כלכלייי (זכדייים ת/22 סי 6, ו-ת/25 סי 14 שהוגשו ואושרו על ידי החוקר יימופזיי בעמי 58). הנאשם אף הודה כי בכך שרכש נשק לחוליות, הוא השיג השפעה על פעילותן (סי 61 לעיל). עוד הודה הנאשם כי סייע מבחינה כספית לאחמד ברגותי ולראיד כרמי, ותמך בהם לצורך ביצוע פיגועים (ראה סי 62 לעיל).

מסמך ת/5 (70-73) שנתפס במבצע ייחומת מגןיי, הוא מכתב של ראיד כרמי אל הנאשם מיום 20.1.02, בו מבקש כרמי סיוע לרשימה של פעילים, ובהם כאלו שהיו מעורבים בפיגועי טרור על פי הראיות שהובאו בתיק זה; הנאשם הפנה את הבקשה ליאסר ערפאת בכתב ידו (לפי חוות דעת מזייפ ת/5). מכתב נוסף שנתפס הוא ת/5(140), שבו פנה מבוקש בשם סאמח אבו חניש לנאשם בבקשה להחזיר לו נשק שהוחרם; כתב ידו של הנאשם נמצא על המכתב (חוות דעת מזייפ ת/5). במכתב ת/5(103) פנתה אל הנאשם קבוצת פעילים בבקשה לרכישת כלי נשק, וציינו כי הם ביצעו התקפות רבות כנגד הצבא ומתנחלים, והפכו למבוקשים ; גם על מכתב זה מצוי כתב ידו של הנאשם ולפי חוות דעת מזייפ ת/5).

הנאשם הסביר בחקירתו כי הן החוליות, והן בודדים מן החוליות, היו פונים אליו לקבלת .68 כספים לשם מימון רכישת נשק ולמטרות אחרות, והוא היה מעביר בקשות אלו ליאסר ערפאת (זכייד ת/19 סי 14, זכייד ת/22 סי 6 וזכייד ת/25 סי 14, 19, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר יימופזיי בעמי 58; זכייד ת-70 סי 10, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייסטיביי בעמי 53; תמלילי חקירתו של הנאשם: ת/98ד בעמי 13-16, 20-21, ת/98יא עמי 7, 17-18, 30, ות/98י עמי 13-14). לדבריו הוא לא היה מציין בפנייתו לערפאת כי הכסף מיועד לרכישת נשק (זכייד ת30 סי $\,$ 6, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייאמיליי בעמי 54). במסגרת פעילות זו נרכשו כ- 15 כלי נשק ותחמושת בהם בוצעו פיגועים (זכייד ת/29 סי הי, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייסמיתיי בעמי 85, זכייד ת/60 סי 5, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייאמיליי בעמי 54).

הנאשם הדגיש כי הפעילות הצבאית לא היתה יכולה להתקיים בלא מימון של ערפאת

(ת/60 הנ"ל סי 7). הוא אמר בעניין זה: "יש מישהו שבא ואומר לי אני רוצה אלף שקל, אולי הוא מקבל אלף שקל, אני לא שואל אותו, אולי אחרי שבוע הוא ילך לירות, לא אכפת לי" (ת/98יא עמי 30). הנאשם לא יכול היה לזכור בחקירתו את פרטי הסיוע הכספי שהגיש לפעילי השטח של הפת״ח, והסביר כי מאות פעילים היו פונים אליו בבקשת סיוע כספי לשם מימון הפעילות הצבאית (34) אווער על ידי החוקר ייאמיליי בעמי (54) ווכייד ת/49 סי

במסגרת רכישות הנשק עבור פעילי הטרור, הסכים הנאשם לממן רכישת מרגמה בסך של 1,500 דינר, והנאשם פירט בחקירתו את הבעיות המבצעיות שבהפעלתה (זכייד ת29 סי $^{\prime}$ וי וזכייד ת-38 סי 2, שהוגשו ואושרו על ידי החוקר ייסמיתיי בעמי 85 ; זכייד ת-42 $^{\prime}$ סי 13-15, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייואדייי, בעמי 96; תמליל חקירתו של הנאשם ת/98א עמי 7-8). הנאשם ציין

בחקירתו כי הוא עצמו התנגד לירי ממרגמה לעבר ישראל, משום שהוכח שהירי איננו גורם נזק לישראלים, אך עלול לגרום נזק רב לפלשתינאים (זכייד ת/35 הנייל). גרסתו של הנאשם בעניין זה תואמת את גרסתו של אבו-חמיד, אשר הסביר כי הירי במרגמה בוצע לעבר הישוב פסגות, וכי הנאשם ביקש שלא לדבר על כך עם איש (ראה סעיף 25 לעיל).

(+) בנות למבולשים ולמשפחות העצורים והחללים

חנאשם מימן בפעילותו לא רק את פעילי חטרור, אלא גם את בני משפחותיהם. חוא חודה בחקירתו כי חעביר לערפאת בקשות לסייע למשפחות המתאבדים, ואף הצדיק זאת בכך שאין הבדל בין מתאבד לבין אדם שנהרג; כולם בעיניו "שחידים", קרי: מי שמת מות קדושים (זכ"ד ת\ 10 שחוגש ואושר על ידי החוקר "דני" בעמי 90; זכ"ד ת\\$2 סי 2, שחוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמי 90; שיחת הנאשם עם המדובב "פלוני 3" ת\\$2 וג עמי 7, 22-22). כמו כן דאג הנאשם למימון משפחות העצורים והמבוקשים מקרב פעילי הפת"ח (שיחת הנאשם עם "פלוני 3" ת\\$2 וג ת\\$2.

בנושא זה נתפסו כמה וכמה מסמכים במבצע "חומת מגן", אשר מהווים בקשות סיוע שהפנו המבוקשים לנאשם לצורך רכישת אמל"ח, ועל מנת להסיר מעליהם את עול הפרנסה (ראה: ת\2 (21-2) שהנאשם אישר בעת הקירתו אשר תועדה בזכ"ד ת\4 שהוגש ואושר על ידי החוקר "ואדי" בעמי 90; ת\2 (20-40), ת\2 (\78), ת\2 (\2011), ת\2 (\711), ת\2 (\811)). כמו כן דאג הנאשם להסדיר מינויים או מקומות עבודה למבוקשים (ראה למשל המכתבים ת\2 (\71-87), שלפי חוות דעת מז"פ ת\2 סביר מאוד להניח כי נכתבו על ידי הנאשם).

מסמך נוסף הוא ת/כ (133), הכולל פניה לנאשם לסייע לאנשים בתנועת הפתייח שביצעו פיגועים ונעצרו על ידי ישראל, ולמבוקשים אחרים; הנאשם העיר על מסמך זה: **"יש עדיפות להכלתם** בסיוע", ולפי חוות דעת מזייפ ת/כ הערה זו נכתבה, במידה שאינה מותירה ספק של ממש, בידי

עימאד אלשקיר הוא פעיל תנזים שרצח ישראלי בסלפית, וכאשר הפך להיות מבוקש פנה לנאשם בבקשה לקבלת עזרה, ואף סיפר לו על מעשה הרצח שביצע. הוא הסביר בעדותו כי פנה אל הנאשם, משום שהיה ידוע שהנאשם מסייע במקרים שכאלו, אך תיאר את הנאשם "**באיש פוליטי שלא**

משתתף בדברים צבאיים" (עמי 181-281).

(כ) דיום פאילים לאירגוני הטרור והדרכתם

ור. הנאשם אישר בחקירתו בשבייכ את הדברים שמסר במשטרה אבו חמיד, לפיחם העניק הנאשם סיוע כספי לשם הקמת מחנה אימונים צבאי לפעילי התנזים, על מנת להכשירם ללוחמת גרילה ושימוש בנשק (הודעת אבו חמיד ת-441 עמי 2-1). הנאשם אף אישר כי ראיין בעצמו את הצעירים המתאמנים במשרדו (זכייד ת-24 סעיפים 11-01, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייואדייי בעמי 96, זכייד ת-54 סי 3, שהוגש ואושר על ידי החוקר ייאיתייי בעמי 22, ותמליל חקירת הנאשם ת-88ניא עמי 9). בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם כל קשר לאימונים או הדרכה של פעילי השטח (ת-100 עמי 3).

אבו חמיד סיפר בהודעתו הנייל (עמי 7-5) כיצד מינה הנאשם את מוהנד כמפקד חוליה לאחר מותו של המפקד הקודם. הנאשם גם אישר בהקירתו את הדברים שאמר במשטרה רדאידה, בנוגע לתהליך גיוסו באמצעות הנאשם (ראה סי 43 לעיל). מדברי הנאשם ורדאידה עולה כי הנאשם שמע מרדאידה על כוונתו לבצע פיגוע ירי, והפנה אותו למטרה זו אל מוהנד, שהיה מפקד שטח בכיך שביצע פיגועים כנגד מטרות ישראליות. כתוצאה מהפנייה זו בוצע הפיגוע שבו נרצח הנזיר היווני.

הנאשם.

קריאותיו הפומביות של הנאשם לבצע פיגועים כנגד ישראל (6)

- 72. כפי שכבר בואר לעיל, לא הסתיר הנאשם בחקירתו את תמיכתו בביצוע פיגועים כנגד מטרות צבאיות ואזרחיות בגדה המערבית, קרי: חיילים ומתנחלים (ראה סי 13-16 לעיל). הנאשם גם הסביר כי מידי פעם היה מורה לחוליות שסרו למרותו להפסיק את הפיגועים, ולאחר מכן היה מודיע על חידושם, וזאת באמצעות הופעות פומביות בטלוויזיה (ראה סי 16 לעיל). הנאשם היה ער להשפעה שיש לדבריו על מבצעי הפיגועים, ואמר: "אני משפיע כי אני מדבר באמצעי התקשורת. יאני אומר את העמדה באמצעי התקשורת... המילה שלי נשמעת וכאילו אני דובר בשם תנועת הפת"ח" (תמליל חקירה ת/98ד עמי 33, וכן ראה עמי 37-39). הנאשם אף לא הכחיש כי אנשי החוליות היו פונים אליו לקבלת סיוע, משום שהיה מופיע כדובר הפת"ח בתקשורת, ונקט עמדה הקוראת למאבק מזוין (תמליל חקירה ת/98 עמי 16). הוא הודה כי עודד בהופעותיו הפומביות את הפעילים לבצע פיגועים בתוך השטחים כנגד הצבא (תמליל חקירה ת/98 עמי 25, וזכ"ד ת/29 סי 1ב, שהוגש ואושר על ידי החוקר "סמית" בעמי 38).
- 73. קריאותיו הפומביות של הנאשם לביצוע פיגועים כנגד ישראל תועדו בידי אמ״ן, והוגשו בקלסר ת/3 (כולל הקלטות המקוריות ת/3א-ב) על ידי ראש חטיבת המחקר באמ״ן, תא״ל י. קופרווסר (עמ׳ 38). בעניין זה יש להתעלם ממסמכים הכלולים בקלסר
- ת/3, אשר אינם תיעוד של דברים שאמר הנאשם עצמו ברדיו או בטלוויזיה, ושאף הוקלטו. כתבה עיתונאית או ידיעה אחרת המייחסת לנאשם אמירת דברים כאלה או אחרים איננה קבילה לפי דיני הראיות, בהיותה עדות שמיעה.

באופן כללי ניתן לומר כי מעיון בדברים שאמר הנאשם לכלי התקשורת השונים, עולה בבירור כי הוא מדבר בשם גדודי חללי אלאקצא והתנזים, ועומד בראשם. הנאשם קורא לגופים אלה לעיתים בצורה ברורה ולעיתים בצורה משתמעת - להמשיך ולבצע פיגועים כנגד ישראל. לאחר כל פעולה של ישראל, הוא הודיע בשם תנועת הפת״ח וגדודי חללי אלאקצא כי הנקמה לא תאחר לבוא (ראה למשל ראיונות בטלוויזיה של אבו דאבי בימים 14.1.02, ו- 15.8.01). למרות טענתו של הנאשם כי התנגד לפיגועים בתוך ישראל, הוא נשמע בראיונות השונים תומך בפיגועים שבוצעו בתוך ישראל, ואף משבח את מבצעיהם (ראה הצדקת הפיגוע בנתניה בראיון לטלוויזה של אלגזיירה ביום 18.5.01, הצדקת הפיגוע בירושלים בטלויזיה של אלגיזירה ביום 9.8.01, ופיגוע נוסף בירושלים אותו הצדיק הנאשם בטלוויזיה ייוטןיי ביום 20.11.002).

74. במהלך הלווייתו של עמאד אלענאתי ביום 2.10.00, אמר הנאשם בטלויזית "וטוף" רמאללה: "חלפו הימים בהם רק אנו מקריבים קורבנות. עלינו לנקום. יש להרוג ישראלים. יש להרוג ישראלים. יש לנו כדורים. יש לנו רובים והם יופנו לעבר הכיבוש".

בראיון טלפוני לעיתון "אלשרק אלאוסט" ביום 1.3.01 נשאל הנאשם האם ההתנגדות של הפלסטינאים עלולה להתפתח מאבנים לכלי נשק, והשיב: "המאבק המזויין הוא חלק מהאינתיפאדה כעת ואין מסתמכים רק על אבנים. מאז החלה האינתיפאדה הצלחנו להרוג מתוכם 66 ופצענו 416 וזוהי תוצאה טובה".

ביום 29.10.01 התראיין הנאשם לטלוויזית ייוטןיי רמאללה, ונשאל מהי תגובתו לשני פיגועים שהתבצעו באותו יום בחדרה ובבאקה אלעירביה, והשיב: ייזכותו של העם הפלסטיני, ולמעשה חובה על לוחמיו, להגיב על התוקפנות כנקמה על מעשי הטבח שהתבצעו בבית רימא, בית לחם וטול כרם. לפיכך מה שארע היום הינו תגובה טבעית של הלוחמים הפלסטינים למעשי הטבח הישראליים".

ביום 4.3.02 התראיין הנאשם לעיתון ייאלזמאןיי היוצא בלונדון, ולדברי הכתב נציאל אלליתיי אמר

הנאשם כי שני פיגועי ההתאבדות (בבית ישראל וליד עפרה) הינם יימ**סר המופנה לישראלים כדי** שיחדלו מתמיכתם בשרון".

לאחר מותו של ראיד כרמי ביום 14.1.02 קרא הנאשם לגדודי חללי אלאקצא לבצע פיגועי נקמה כנגד ישראל, וזאת בטלוויזיה של אבו דאבי (ת/3 - מיום 14.1.02). כך הודה הנאשם בחקירתו (תמליל שיחה ת/98 עמי 78).

ביום 19.5.01 שודרה בטלוויזה של ייוטןיי רמאללה תהלוכה שבראשה עמדו הנאשם ובכיר בחמאס. במהלך התהלוכה דיבר הנאשם ברמקול אל ההמון, והילל את הרוגי האינתפיאדה, וביניהם מבצע הפיגוע בנתניה. כמו כן הבטיח הנאשם להמשיך ולפגוע במתנחלים, ובירך את הפוגעים במתנחלים.